

A LA CONSELLERA DEL DEPARTAMENT D'ACCIÓ CLIMÀTICA, ALIMENTACIÓ I AGENDA RURAL

En Llorenç Pascua Subiranas, amb DNI [REDACTED], actuant en nom i representació de la IAEDEN i Salvem l'Empordà, associació amb NIF [REDACTED] i domicili social al C/ Sant Vicenç, 30 1er 17600 Figueres, compareix i com millor procedeixi en dret

EXPOSA que:

La INSTITUCIÓ ALTEMPORDANESA PER L'ESTUDI I DEFENSA DE LA NATURA, IAEDEN, és una entitat ecologista no governamental fundada en 1980, inscrita en el Registre d'associacions del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el número 790, secció 1a, de la demarcació de Girona, complint amb tots els requisits establerts per la legislació nacional. Entre els seus objectius estan el promoure la protecció del medi ambient i dels recursos naturals, fomentant la seva sostenibilitat, activitats que dur a terme sense ànim de lucre. Va ser declarada d'interès públic mitjançant la resolució publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, jus/1239/2017, de 26 de maig de 2017.

Manifestem la nostra voluntat que se'ns consideri com a persona interessada.

Amb data 7 de gener de 2023 ens han notificat la proposta de resolució definitiva per la qual es renova l'autorització ambiental GIAAI150202 de l'empresa Ramaderia Ayats en el terme municipal de Cabanes.

Estimant que aquest acte no és ajustat a Dret, presentem un RECURS POTESTATIU DE REPOSICIÓ contra aquesta, a l'empara del que es disposa en els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, recurs que es fonamenta en les següents:

AL·LEGACIONS:

Primera.

Recurs de Reposició.

Contra la resolució esmentada interposem el present recurs de reposició interessant les següents actuacions:

- La nul·litat de l'autorització ambiental GIAAI150202, atorgada per una capacitat

màxima no permesa.

- Declaració de caducitat de la DIA.
- Declaració de caducitat de l'AA.
- Impugnació de l'inici parcial de l'activitat i de l'alta en el Registre d'explotacions ramaderes de l'increment de capacitat.
- Nul·litat de la modificació no substancial incorporada en la resolució al·legada
- Nul·litat de la resolució per la qual es renova l'AA a Ramaderia Ayats per l'explotació de porcí a la granja El Puig de Cabanes, ateses les anteriors consideracions.

En l'escrit utilitzarem les següents abreviatures

AA: Autorització ambiental

DIA: Declaració d'Impacte Ambiental

DG: Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic

REVISIÓ: proposta de resolució definitiva per la qual es renova l'autorització ambiental GIAAI150202 de l'empresa Ramaderia Ayats en el terme municipal de Cabanes.

Segona.

La capacitat aprovada supera la màxima permesa.

La resolució TES/2861/2016 atorga una autorització ambiental amb declaració d'impacte ambiental a l'empresa Ramaderia Ayats SL per a una activitat ramadera de bestiar porcí, al terme municipal de Cabanes (exp. G1AAI150202), per una capacitat de 3.300 places per a truges reproductores, 8 places per a verros i 850 places per a truges de reposició.

Aquesta capacitat productiva, expressada en UGM, d'acord amb l'equivalència establerta per a cada tipus de bestiar en l'annex I del RD 324/2000, vigent en la data de la resolució, suma un total de 946,4 UGM com es pot veure en el quadre següent:

Espècie	places	coef. equivalència	UGM
truges reproductores	3.300	0.25	825,0
truges reposició	850	0.14	119,0
verros	8	0,30	2,4
			946,4

La capacitat màxima permesa en el RD esmentat és de 720 UGM, quantitat que les CCAA poden incrementar en un 20%:

les CCAA podran modular la capacitat màxima prevista en l'apartat 3, en funció de les característiques de les zones en què se situïn les explotacions, de les circumstàncies

productives o d'altres condicions que puguin determinar-se per l'òrgan competent d'aquelles, sense que en cap cas pugui augmentar-se la citada capacitat en més d'un 20 per 100.

És a dir que la capacitat màxima podria arribar a les 864 UGM (720 + 20%), sempre que la ubicació de l'explotació, les característiques productives, els impactes ambientals, i altres condicions ho permetin.

Així doncs, la dita resolució és contrària a l'ordenament jurídic, cosa que és una causa d'anul·labilitat establerta en l'article 48.1. A més, si un acte administratiu atribueix drets a l'administrat mancant els requisits essencials per a la seva adquisició, com el dret a una producció superior sense els requisits per fer-ho, per definició, és un acte contrari a l'ordenament jurídic i, per tant, és una causa de nul·litat establerta en l'article 47.1 de la llei 39/2015.

Conseqüentment, la resolució per la qual es renova l'autorització ambiental GIAAI150202 de l'empresa Ramaderia Ayats en el terme municipal de Cabanes també s'ha de considerar nul·la, ja que la revisió d'una AA no és un acte independent de l'AA revisada. Tot el contrari, la revisió no té sentit si no existeix una AA.

Tercera.

La declaració d'impacte ambiental (DIA) va caducar el 28 d'octubre de 2020.

Publicació de la DIA.

La resolució TES/2398/2016 de 13 d'octubre per la qual es fa públic l'Acord de declaració d'impacte ambiental d'un projecte d'unificació d'explotacions ramaderes dels establiments situats al terme municipal de Cabanes (exp. G1AAI150202) es va publicar al DOGC número 7.236 el dia **28 d'octubre de 2016**.

Vigència de la DIA

Segons l'article 43 de la llei 21/2013 relatiu a la vigència de la DIA, estableix en l'apartat 1 que:

*la declaració d'impacte ambiental del projecte o activitat perdrà la seva vigència i cessarà en la producció dels efectes que li són propis si, **un cop publicada** al "Butlletí Oficial de l'Estat" o diari oficial corresponent, **no s'hagués començat l'execució** del projecte o activitat en el termini de **quatre anys**.*

En el següent paràgraf de l'apartat defineix que s'ha d'entendre per començament de les obres a falta de regulació específica:

*un cop obtingudes totes les autoritzacions que siguin exigibles, hagin començat materialment les obres o el muntatge de les instal·lacions necessàries per a l'execució del projecte o activitat i **així consti a l'Administració***

I en el següent (en la resposta a les al·legacions presentades s'omet) estableix que ha de ser el promotor qui haurà de comunicar la data de començament de l'execució del projecte per fer efectiu el que disposa el dit apartat:

*Als efectes previstos en aquest apartat, **el promotor** de qualsevol projecte o activitat sotmès a avaluació d'impacte ambiental **haurà de comunicar** a l'òrgan ambiental la **data de començament de l'execució** d'aquest projecte o activitat.*

El darrer paràgraf de l'apartat 1 fa referència a la suspensió del termini de vigència quan un procediment judicial afecti l'execució del projecte, que no és el cas.

Els apartats 2 a 5, regulen la **pròrroga que el promotor pot sol·licitar** i que l'òrgan ambiental podrà acordar en cas que no **s'hagin produït canvis substancials en els elements essencials** que van servir per realitzar l'avaluació d'impacte ambiental, ampliant la seva vigència per dos anys addicionals.

És a dir, perquè la DIA no perdés la seva vigència i la producció dels efectes que li són propis s'havien d'haver complert els següents requisits:

- l'execució del projecte havia d'haver començat abans del **28 d'octubre de 2020**.
- **el promotor** havia d'haver **comunicat a l'òrgan ambiental la data de començament** de l'execució del projecte, entenent l'inici de les obres com s'indica en el paràgraf de l'apartat 1 esmentat (no és suficient la llicència d'obres, sinó que han d'haver començat materialment).
- o bé, el promotor havia d'haver **sol·licitat una pròrroga**.

Tots ells tenen caràcter obligatori i no atorguen cap marge per la discrecionalitat administrativa. Són elements reglats que no permeten a l'administració pública poder elegir entre dues o més solucions vàlides i legítimes, imposant als òrgans competents l'execució de la norma.

Sobre la resposta de les al·legacions presentades

En la resposta a les al·legacions, no s'aporta la comunicació del promotor amb la data de l'inici de l'execució del projecte o la sol·licitud de pròrroga, ni les dates que han estat rebudes en els òrgans competents de l'Administració.

Per desestimar l'al·legació, la DG considera que la DIA no ha perdut la vigència amb el següent argument:

l'autorització comportava tant la realització d'obres com el muntatge d'instal·lacions i el termini per l'inici material d'aquestes actuacions, d'acord amb les previsions de la Llei 21/2013 a què hem fet referència, finalitzava el 21 de desembre de 2020.

L'acta d'inspecció integrada emesa el 26 de novembre de 2020, arran de la visita efectuada el 18 de novembre de 2020 per l'Entitat de Control Ambiental Dekra, fa constar que s'han iniciat les obres d'execució del canvi d'orientació i ampliació, que s'han iniciat reformes en les naus existents i que estan en construcció les naus noves, tot i que, cal remarcar que aquestes naus indicades, la 7 i la 19, no concorden amb el projecte descrit a l'autorització ambiental. D'altra banda, en la inspecció s'observa que s'ha executat la fossa de purins exterior amb una capacitat d'emmagatzematge útil de 1.042 m². Per tant, a efectes de la vigència de la DIA cal considerar que l'inici de les obres o el muntatge de les instal·lacions es va produir abans que expirés la seva vigència, d'acord amb allò que estableix l'article 43 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre (21 de desembre de 2020) per la qual cosa la declaració d'impacte ambiental no va caducar ni va perdre la seva vigència.

Sobre aquest argument, fem les següents consideracions:

La data de 21 de desembre de 2020 que és la que DG entén que finalitza el termini per iniciar les obres, no és correcte. Com hem vist, la resolució de la DIA es publica el 28 d'octubre de 2016, per tant, el termini de vigència de la DIA finalitzava el **28 d'octubre de 2020**.

La data d'emissió de 18 i de 26 de novembre de 2020 correspon a la data inicial i final de les visites "in situ", segons consta en l'apartat de dades de l'actuació d'inspecció ambiental de l'informe de 21 de gener de 2021:

Autoritat competent que ordena l'actuació d'inspecció ambiental integrada			
☐ DG de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic	☒ Servei Territorial de	Girona	
Dates de la/les visites "in situ" a les instal·lacions			
Inici	18-11-2020	Final	26-11-2020
		☐	Inspecció documental (sense visita "in situ")
Ens responsable de la realització de les visites "in situ" de la inspecció ambiental integrada			
☐ Autoritat competent	☒ Entitat col·laboradora	EC-PCAA 002	

Aquestes dades són posteriors al 28 d'octubre de 2020 i són irrelevantes per determinar la vigència de la DIA als efectes de l'article 43. Ha de ser el promotor qui ha de comunicar la data concreta del començament de les obres.

L'empresa DEKRA considerada Entitat de Control Ambiental no es pot confondre amb l'Administració pública, i no sembla que pugui està autoritzada com en dret es requereix per actuar en nom i representació del promotor, per emetre i lliurar la comunicació que aquest ha de presentar sota la seva responsabilitat per no perdre la vigència de la DIA, cosa que hauria d'haver fet abans del 28 d'octubre de 2020.

L'Administració pública no pot assumir la responsabilitat del promotor de comunicar el dia de començament de les obres ni tampoc interpretar la seva voluntat, Un acte aleatori i no previsible pel promotor com és una inspecció, no pot substituir un acte que requereix la voluntat i de la iniciativa d'aquest.

En definitiva, amb aquest argument, la DG substitueix discrecionalment el requisit essencial per no perdre la vigència de la DIA establert en l'article 43 de la Llei 21/2013, com és la comunicació per part del promotor del dia de començament de les obres, per la interpretació que en fa d'un acte aliè no contemplat en el dit article.

Les comunicacions d'acord amb l'article 69.3 de la Llei 39/2015 estableix que són les comunicacions i declaracions responsables les que permeten el reconeixement o exercici d'un dret:

3. Las declaraciones responsables y las comunicaciones permitirán, el reconocimiento o ejercicio de un derecho o bien el inicio de una actividad, desde el día de su presentación, sin perjuicio de las facultades de comprobación, control e inspección que tengan atribuidas las Administraciones Públicas

La potestat discrecional de l'Administració pública no és il·limitada. El Tribunal Suprem entén que la discrecionalitat administrativa no pot incórrer en arbitrariedad i que l'exercici de l'esmentada facultat ha de ser coherent amb el compliment del fi perseguit en la norma en què aquella es fonamenta d'acord amb el principi de legalitat i amb l'ordenament jurídic i, per tant, sotmesa determinats requisits:

Sentència del Tribunal Suprem nº 324/2019, de 31 de gener, estableix com a doctrina assentada la següent:

*«Així ho va fer la STS de 5 d'octubre de 1989, que s'expressa així: "Els òrgans administratius a qui correspon la valoració de les proves d'accés a la funció pública gaudeixen d'un cert marge de discrecionalitat en l'apreciació de les proves, que fins i tot mereix la qualificació de tècnica no revisable jurisdiccionalment pel que fa als judicis que l'Administració emeti sobre l'apreciació dels mèrits aportats o exercicis realitzats, però això no exclou el que els Tribunals puguin controlar la concurrència dels límits generals jurídicament imposats a l'activitat discrecional no tècnica de l'Administració que es refereixen a la **competència de l'òrgan, procediment, fets determinants, adequació al fi perseguit i al joc dels principis generals del dret**, entre els quals, en aquests casos, cobren especial interès els de mèrit i capacitat expressament assenyalats a l'efecte per l'article 103CE (...)"»*

La potestat discrecional que la DG exerceix quan considera que una inspecció substitueix els elements reglats que conté l'article 43 que determinen la vigència de la DIA, no incorpora els criteris assenyalats pel TS:

Competència de l'òrgan: No identifica a l'òrgan competent que considera que una inspecció substitueix l'article 43 i les facultats per fer-ho.

Fets determinants. En cap apartat de la resolució s'especifiquen els fets que ha considerat l'òrgan competent que han impedit al titular comunicar a l'òrgan ambiental la data de començament de l'execució del projecte o bé sol·licitar la pròrroga de la vigència de la declaració d'impacte ambiental abans que finalitzi el termini previst, que justifiquin exercir una potestat discrecional quan les disposicions de l'article 43 són reglades, tenen caràcter obligatori i no atorguen cap marge per la discrecionalitat:

Sentència del Tribunal Suprem, rec. 2405/2006, d'1 de juny de 2016,

«Per això, la revisió jurisdiccional de l'actuació administrativa s'estendrà, en primer lloc, a la verificació de la realitat dels fets, valorant si la decisió planificadora discrecional guarda coherència lògica amb aquells de sort que quan s'aprecii una incongruència o discordança de la solució triada amb la realitat, o una desviació injustificada dels criteris generals del Pla, aquesta decisió resultarà viciada per infringir l'ordenament jurídic i més concretament el principi d'interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics —article 9.3 de la Constitució—, que en definitiva aspira a evitar que es traspassin els límits racionals de la discrecionalitat i es converteixi aquesta, en font de decisions que no resultin justificades (...).»

En tot cas, si els fets que la DG considera determinants fossin les visites d'inspecció, actes o informes relatius a la inspecció, cal dir que el títol VIII i XIX de la Llei 20/2009 es regulen el control de les activitats, els règims d'inspeccions, sancions, execució forzosa, visites... Són actes reglats, previsibles, normals en la funció inspectora i que, per tant, no es poden considerar actes sobrevinguts o extraordinaris, que justifiquin l'exercici d'una potestat discrecional que podria superar els límits del que és raonable, per deixar sense afecte els requisits essencials per determinar la vigència de la DIA.

Adequació al fi perseguit: Si una potestat discrecional s'exerceix amb una finalitat diferent a la prevista per l'ordenament jurídic, llavors es produeix desviació de poder (70.2 LJCA).

La finalitat de la inspecció ambiental consisteix a comprovar el grau de compliment de la normativa ambiental i dels requisits imposats en les autoritzacions i avaluacions ambientals, i detectar actuacions no autoritzades ni avaluades però susceptibles d'afectar negativament el medi ambient. La finalitat de les inspeccions no és eximir al titular de presentar a l'òrgan ambiental la comunicació de la data d'inici de l'execució del projecte o de la sol·licitud de pròrroga, ni interpretar que aquesta era la seva voluntat.

Ara bé, amb l'exercici de la potestat discrecional de substituir amb la inspecció, les disposicions reglades de l'article 43, el fi aconseguit és la restitució al titular d'un dret extingit.

Com aquest no és el fi de la inspecció es pot considerar una desviació de poder. En el cas al·legat, objectivament, beneficia a un particular.

Principi de legalitat: tot exercici d'un poder públic ha de realitzar-se conforme a la llei vigent i la seva jurisdicció.

La DG no pot eximir al promotor d'un requisit essencial establert per llei per determinar la vigència de la DIA, com és la comunicació del dia de començament de les obres que ha de fer el promotor i crear d'aquesta manera una nova legislació quan no és la seva funció.

Principi de seguretat jurídica i no arbitrarietat: és un principi del dret, universalment reconegut, que es basa en la «certesa del dret», tant en l'àmbit de la seva publicitat com en la seva aplicació, i que significa la fermesa de què es coneix, o es pot conèixer, el previst com a prohibit, ordenat o permès pel poder públic. Una situació jurídica determinada no pot ser modificada més que per procediments regulars i conductes legals establerts, prèviament i degudament publicats.

No està publicat, no és predictable i no es pot conèixer que una inspecció ambiental sigui l'instrument que el legislador entén com a vehicle per sustentar la comunicació a l'òrgan ambiental de la data començament de les obres que ha de fer el promotor de qualsevol projecte o activitat sotmès a avaluació d'impacte ambiental. L'article 69.2 de la llei 39/2015 defineix el que s'ha d'entendre per comunicació:

Als efectes d'aquesta llei, s'entendrà per comunicació aquell document mitjançant el qual els interessats posen en coneixement de l'Administració Pública competent les seves dades identificatives o qualsevol altra dada rellevant per a l'inici d'una activitat o l'exercici d'un dret

Dret a la igualtat en l'aplicació de la llei: en matèria administrativa, la igualtat forma part del dret fonamental a una bona administració, perquè les persones tenen el dret al fet que els seus assumptes siguin tractats de

manera equitativa, imparcial i proporcional a les finalitats que justifiquen la intervenció de l'administració.

La granja el Puig ha estat inspeccionada cada any en el període 2018-2021:

2018	codi G1INS180034
2019	codi G1INS190055
2020	codi G1INS200090 j
2021	referència W-03330-G1INS210170

El nombre d'inspeccions a les explotacions ramaderes no és homogeni ni igual per totes elles. Pot resultar que en el mateix interval de temps, moltes no n'hagin passat tantes com la granja El Puig, fins i tot, potser no n'han passat cap.

Si s'aplica el criteri de la DG de poder substituir l'acte voluntari del promotor de comunicar la data de començament de l'execució del projecte abans de finir el termini de vigència de la DIA, al·legant que ha estat inspeccionada, es produiria una diferència de tracte amb aquelles explotacions que no hi han estat, ja que, en aquest cas, si el promotor no hagués lliurat la comunicació, hauria de tornar a presentar un nou projecte, o si hagués previst que no podia començar-les, hauria d'haver presentat una sol·licitud de pròrroga i esperar que l'òrgan ambiental prengués l'acord d'aprovar-la sempre que no s'haguessin produït canvis substancials en els elements essencials que van servir per a realitzar l'avaluació d'impacte ambiental, de conformitat amb el que disposa l'article 43 de la Llei 21/2013.

L'administració no pot tractar de manera diferent a persones en situacions similars sense que existeixi una justificació objectiva i raonable.

En definitiva, els arguments i raonaments que la DG exposa per justificar la vigència de la DIA contenen errors i no s'ajusten a dret.

Ateses les anteriors consideracions entenem que:

La DIA va perdre la seva vigència i va cessar en la producció dels efectes que li són propis el 28 d'octubre de 2020, quatre anys després de la seva publicació al DOGC, sense que el promotor hagués comunicat a l'òrgan ambiental la data de començament del projecte o la sol·licitud de pròrroga.

L'òrgan ambiental no s'ha pronunciat de forma expressa, sobre prorrogar la vigència de la DIA.

Qualsevol perllongament de la vigència de la DIA havia d'haver considerat les afectacions dels canvis substancials produïts dels elements essencials que van servir per fer l'avaluació d'impacte ambiental, de l'anterior autorització de l'any 2016.

La DIA caducada havia de comportar també la declaració de caducitat de l'autorització ambiental. Com no es va fer, s'ha incidit en un resultat de nul·litat de ple dret de tot allò actuat, i del que s'ha dictat.

Amb la DIA caducada, la revisió esdevé nul·la de ple dret, ja que és preceptiva i vinculant, per atorgar l'AA.

Quarta.

L'autorització ambiental integrada va caducar el 19 d'Octubre de 2020.

L'AA va caducar el 19 d'octubre de 2020

Les disposicions que regulen la caducitat de l'AA tenen caràcter obligatori i no atorguen cap marge per la discrecionalitat administrativa. Són conceptes jurídics determinats: compliment d'un termini, d'una data, lliurament d'un document específic, etc.

Les disposicions que regulen el termini de vigència i caducitat de les autoritzacions establertes en l'article 61, contenen elements reglats que no permeten a l'administració pública poder elegir entre dues o més solucions vàlides i legítimes, imposant als òrgans competents de l'execució de la norma:

- *El titular **dispone de un plazo de cuatro años para iniciar la actividad**, a menos que la autorización o la licencia ambiental establezca un plazo diferente.*
- ***La persona o la empresa titulares** de una autorización o licencia ambiental **tiene derecho a obtener una prórroga** del plazo para iniciar la actividad, si justifica los motivos y su necesidad.*
- *La autorización ambiental de las actividades del anexo I.1 **caduca cuando ha finalizado el plazo establecido por los apartados 1 y 2 sin que la persona titular haya presentado la declaración responsable** a que hace referencia el artículo 68 ter.3.a.*

A la vista de les anteriors disposicions, si el titular de l'AA no ha obtingut una pròrroga del termini per iniciar l'activitat, l'AA caduca en el termini de quatre anys si no ha presentat la declaració responsable a què fa referència l'article 68 ter.3.a., davant la direcció general competent en matèria de qualitat ambiental abans de l'inici de l'activitat. Tenen caràcter obligatori i no atorguen cap marge per la discrecionalitat.

D'acord amb l'article 61 de la llei 20/2009, l'AA va caducar el 19 d'octubre de 2020, ja que no es va iniciar l'activitat en el termini de quatre anys des de que va ser notificada i el titular no va presentar la declaració responsable davant la direcció general competent en matèria de qualitat ambiental abans de l'inici de l'activitat.

La DG també conclou que l'AA va caducar el 19 d'octubre de 2020.

En la valoració de les alegacions presentades, la DG reproduïx íntegrament l'article 61 esmentat i conclou que hauria d'haver caducat en no haver-se iniciat l'activitat el 19 d'octubre de 2020:

Examinat l'expedient G1AAI150202, es constata que l'autorització ambiental va ser atorgada el 29 de setembre de 2016 i notificada al titular el 19 d'octubre de 2016. Malgrat en la declaració responsable presentada pel titular de l'activitat s'indica que l'activitat objecte de l'autorització ambiental té previst iniciar la seva activitat a partir de dia 7 de juny de 2021, l'acta d'inspecció ambiental integrada emesa arran la visita efectuada el 18 de novembre de 2020 per l'Entitat de Control Ambiental Dekra, fa constar que no s'ha iniciat el canvi d'orientació i ampliació previst a l'autorització ambiental i que la capacitat de bestiar actual és de 2000 porcs d'engreix, que correspon a la capacitat existent que consta al Llibre d'Explotació Ramadera per la marca oficial 145 FG.

*Per tant, d'acord amb les dades que resulten de l'acta d'inspecció, en principi l'autorització ambiental **hauria caducat en no haver-se iniciat l'activitat el 19 d'octubre de 2020.***

La DG considera que la revisió d'ofici incorpora una suspensió de facto dels terminis de caducitat de l'AA.

Malgrat la claredat de la caducitat de l'AA, la DG incorpora un nou argument per justificar la suspensió del termini de caducitat, com és la revisió d'ofici per implementar les MTD aprovades en la DE 2017/302:

*No obstant això, el procediment de renovació de l'autorització ambiental G1AAI150202 es va iniciar d'ofici per Resolució de la secretaria de Medi Ambient Sostenibilitat l'11 d'octubre de 2018 i el 13 de febrer de 2019 l'empresa va aportar la documentació requerida en la Resolució anterior. En conseqüència, en produir-se l'inici del procediment de renovació abans que exhaurís el termini de 4 anys des de la Resolució G1AAI150202, **es pot entendre que el termini de caducitat hauria quedat suspès** en aquella data i es reprendria quan es dicti la resolució de renovació de l'autorització.*

Ara bé, la conclusió de la DG està redactada en condicional. “*es pot entendre...*” però no aclareix ni quan, ni com, ni quins són els condicionants o circumstàncies, que han de concórrer per entendre que la Resolució de la secretaria de Medi Ambient Sostenibilitat de l'11 d'octubre de 2018 comporta la suspensió dels terminis de vigència de l'AA. En tot cas, ni en la dita resolució, ni en l'anunci d'informació pública sobre la revisió anticipada d'ofici de l'autorització ambiental (exp. G1RA190031) publicat en el DOGC el 26 de juny de 2020, fan referència a un aspecte tan rellevant com és la suspensió dels terminis de vigència de l'AA.

El supòsit de suspensió dels terminis de vigència i restauració d'aquests, no està previst en el dit article 61. El que està previst és del dret que el titular de l'explotació pot exercir per a obtenir una pròrroga si justifica els motius i la necessitat. Tampoc està previst en el RDL 1/2016 que les revisions de les AA comportin la suspensió dels terminis de vigència.

En la valoració de les al·legacions, la DG no acredita que la dita resolució per la qual s'inicia el procediment de revisió, suposi un acord de suspensió d'actes, els motius d'aquesta suspensió i les mesures provisionals per corregir els possibles efectes de la suspensió. Tampoc acredita els motius pels quals s'ha separat dels criteris que l'administració ha seguit en actuacions precedents.

Per tant, la substitució dels elements reglats de l'article 61 pels possibles efectes de la revisió d'ofici, s'ha de considerar com una actuació discrecional administrativa de

l'administració, sense que concorrin les causes per exercir aquesta potestat discrecional i obviant els principis generals jurídicament imposats a l'activitat discrecional.

La suspensió del termini de caducitat al·legat per la DG podria desbordar els límits de la legalitat a la qual està sotmesa la discrecionalitat administrativa

El Tribunal Suprem entén la discrecionalitat administrativa com aquella potestat en la qual l'Administració té possibilitat d'elegir entre diverses opcions, totes admeses en dret, sempre que no s'incorre en arbitrarietat i que l'exercici de l'esmentada facultat s'adeqüi al compliment del fi perseguit en la norma en què aquella es fonamenta d'acord amb el principi de legalitat i amb l'ordenament jurídic. Atès que no és una facultat il·limitada i que està sotmesa al control judicial, ha de complir determinats requisits que no es compleixen:

- Manca de motivació

La LPAC (art. 35), exigeix la motivació dels actes que es dictin en l'exercici de potestats discrecionals. En l'exposició de l'argument la DG no motiva quines són les consideracions i els fonaments legals, pels quals opta per una altra opció que la d'aplicar l'article 61.

La motivació ha de ser una garantia enfront de l'arbitrarietat que pot donar-se en les decisions administratives:

Sentència del Tribunal Constitucional núm. 77/2000, de 27 de març

La motivación no consiste ni puede consistir, por tanto, en una mera declaración de conocimiento y menos aún en una manifestación de voluntad que sería una proposición apodíctica, sino que ésta —en su caso— ha de ser la conclusión de una argumentación ajustada al tema o temas en litigio, para que el interesado, destinatario inmediato pero no único, y los demás, los órganos judiciales superiores y también los ciudadanos, puedan conocer el fundamento, la ratio decidendi de las resoluciones.

La manca d'aquesta motivació, certament provoca indefensió, ja que no es coneix els fonaments en els quals la DG es basa per considerar que la resolució de la Secretaria de Medi Ambient implica la suspensió dels terminis de vigència de l'AAI i la data en què es reprendrà i l'acte que posarà fi a la suspensió. La motivació ha de permetre a l'administrat articular la seva defensa enfront de la resolució:

Sentència del Tribunal Suprem, rec. 713/2020, de 9 de juny

«La motivación constituye un requisito imprescindible en todo acto administrativo en la medida en que supone la exteriorización de las razones que sirven de justificación o fundamento a la concreta solución jurídica adoptada por la Administración. Este requisito, de obligado cumplimiento en el específico marco que nos movemos conforme preceptúa el artículo 35 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, de Procedimiento Administrativo Común Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, resulta de especial relevancia desde la perspectiva de la defensa del administrado ya que es la explicitación o exteriorización de las razones de la decisión administrativa la que le permita articular los concretos medios y argumentos defensivos que a su derecho interese y, además, permite que los tribunales puedan efectuar el oportuno control jurisdiccional.

- Inobservança dels límits generals jurídicament imposats a l'activitat discrecional.

Cal considerar que totes les potestats administratives discrecionals, contenen també elements reglats que els òrgans competents de l'administració hauran d'observar en tot cas:

Sentència del Tribunal Suprem nº 324/2019, de 31 de gener, estableix com a doctrina assentada la següent:

*«Així ho va fer la STS de 5 d'octubre de 1989, que s'expressa així: "Els òrgans administratius a qui correspon la valoració de les proves d'accés a la funció pública gaudeixen d'un cert marge de discrecionalitat en l'apreciació de les proves, que fins i tot mereix la qualificació de tècnica no revisable jurisdiccionalment pel que fa als judicis que l'Administració emeti sobre l'apreciació dels mèrits aportats o exercicis realitzats, però això no exclou el que els Tribunals puguin controlar la concurrència dels límits generals jurídicament imposats a l'activitat discrecional no tècnica de l'Administració que es refereixen a la **competència de l'òrgan, procediment, fets determinants, adequació al fi perseguit i al joc dels principis generals del dret, entre els quals, en aquests casos, cobren especial interès els de mèrit i capacitat expressament assenyalats a l'efecte per l'article 103CE (...)"**»*

En la valoració de les al·legacions (punt 2 de la proposta de resolució), la DG no acredita el compliment dels elements reglats esmentats en la sentència anterior (competència, procediment, fets determinats, adequació al fi i legalitat), per no incórrer en l'arbitrarietat, que ha d'incorporar la discrecionalitat administrativa:

- No identifica a l'**òrgan competent** responsable de l'actuació discrecional que considera que la revisió d'ofici incorpora una suspensió dels terminis de caducitat, i les facultats per fer-ho.
- No identifica quin ha estat el **procediment administratiu** regulat per la llei 39/2015 emprat per l'òrgan competent per substituir discrecionalment els elements reglats establerts en l'article 61 amb relació a la caducitat l'AA, que garanteixi el sotmetiment ple de l'activitat administrativa a la Llei i al Dret amb l'aplicació dels principis de legalitat i d'eficàcia com diu l'article 103 de la Constitució.

El procediment emprat ha de tenir en compte que les AA són públiques. Per tant, les modificacions d'aquestes, com pot ser la suspensió dels terminis de caducitat, han de publicar-se. Han de poder ser conegudes per les persones interessades i pel públic en general.

- No identifica quins són els **fets determinants** que l'òrgan competent considera rellevants per optar per una actuació administrativa discrecional. Els fets que determinen l'actuació administrativa han de ser constatables, de manera que es pugui comprovar si existeixen efectivament o no i que l'opció adoptada per l'òrgan competent sigui proporcional i racional amb relació als fets determinants. Cal demostrar quins són els fets determinants, per exemple, que haurien impedit al titular, sol·licitar una pròrroga de l'AA com està reglat.

En l'apartat 2 de la resolució, en la valoració de les al·legacions, la DG es refereix a la revisió d'ofici en general, però no concreta els fets reals que determinen l'actuació discrecional de tanta rellevància:

Sentència del Tribunal Suprem, rec. 2405/2006, d'1 de juny de 2016,

«Per això, la revisió jurisdiccional de l'actuació administrativa s'estendrà, en primer lloc, a la verificació de la realitat dels fets, valorant si la decisió planificadora discrecional guarda coherència lògica amb aquells de sort que quan s'aprecii una incongruència o discordança de la solució triada amb la realitat, o una desviació injustificada dels criteris generals del Pla, aquesta decisió resultarà viciada per infringir l'ordenament jurídic i més concretament el principi d'interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics —article 9.3 de la Constitució—, que en definitiva aspira a evitar que es traspassin els límits racionals de la discrecionalitat i es converteixi aquesta, en font de decisions que no resultin justificades (...)».

En aquest sentit, cal destacar que no consta en la documentació a la qual hem tingut accés, cap referència del titular a la implementació de les MTD. De fet, la modificació del projecte es justifica per patologies estructurals de les naus.

- Les potestats administratives són atribuïdes per assolir una finalitat determinada, que és la que legitima el seu exercici. L'exercici de la potestat ha d'estar dirigit al compliment del **fi perseguit** en la norma en què aquella es fonamenta. Si una potestat discrecional s'exerceix amb una finalitat diferent de la prevista per l'ordenament jurídic, llavors es produeix desviació de poder (70.2 LJCA).

El fi de la revisió d'ofici és l'adequació de les condicions de l'AA, incorporant les MTD aprovades en la DE 2017/302. La revisió d'ofici no afecta el procés d'implantació de les MTD, com reiteradament la Ponència Ambiental i els òrgans competents han argumentat en diverses respostes a les al·legacions presentades a altres revisions d'ofici. Menys ha d'afectar a l'execució del projecte aprovat en la resolució de 2016 que inclou, a més d'aspectes ambientals, aspectes urbanístics, d'ordenació de les explotacions ramaderes, etc.

Ara bé, amb l'exercici de la potestat discrecional de considerar que la revisió d'ofici comporta una suspensió dels terminis de caducitat de l'AA, el fi aconseguit és la restitució el dret del promotor d'executar el projecte que s'havia extingit per no haver iniciat l'activitat abans dels 4 anys reglats i no haver presentat la declaració responsable d'inici d'activitat i, a més, se li atorga el dret a una pròrroga d'un dret extingit, sense haver-la sol·licitat i a modificar el projecte. Això, sense que els efectes atribuïts a la revisió d'ofici de suspendre els terminis de caducitat, hagin estat comunicats, publicats, o coneguts per les persones interessades en cap moment anterior al tràmit d'al·legacions.

Com aquest no és el fi de la revisió d'ofici, es pot considerar una desviació de poder. En el cas al·legat, objectivament, beneficia a un particular.

- Vulneració dels principis generals del dret.

La discrecionalitat administrativa també està sotmesa als principis generals de dret, que hem definit en l'al·legació anterior:

Legalitat. Hem vist en els apartats anteriors que la pretensió de la DG de considerar que la revisió d'ofici suspèn els terminis de caducitat de l'AA, pot desbordar els límits generals jurídicament imposats a l'activitat discrecional d'acord amb la jurisprudència aplicada, i sense una motivació adequada i suficient.

Seguretat jurídica i la interdicció de l'arbitrarietat. En la resolució d'11 d'octubre de 2018 que iniciava el procediment de la revisió d'ofici, no es fa constar que quedaran suspesos els terminis de vigència de l'AA, cosa que priva la participació de les persones interessades i públic en general en la fase inicial del procediment vulnerant els **drets a la informació i participació**. Tampoc es publica cap modificació de l'AA, quan s'altera substancialment les condicions d'aquesta. El caràcter públic de les AA implica que les modificacions també han de publicar-se.

L'exercici de la potestat discrecional no pot ser arbitrari. Ha d'estar basat en la «certesa del dret», tant en l'àmbit de la seva publicitat com en la seva aplicació, i que significa la fermesa de què es coneix, o es pot conèixer, el previst com a prohibit, ordenat o permès pel poder públic. Una situació jurídica determinada no pot ser modificada més que per procediments regulars i conductes legals establerts, prèviament i degudament publicades.

Aquest exercici tampoc ha de portar a la confusió, com ho fa el diferent criteri que utilitza la DG sobre els efectes de la revisió d'ofici. En respostes a altres al·legacions, els òrgans competents han confirmat que la revisió d'ofici només té la finalitat d'actualitzar les condicions de l'AA amb les MTD, que és l'objecte de la resolució d'11 d'octubre de 2018. L'exercici de la potestat discrecional de l'administració també és arbitrari si fa ús d'arguments "ad hoc" per justificar actuacions que s'aparten de la finalitat de la norma.

Ateses les anteriors consideracions entenem que:

- els arguments i raonaments que la DG exposa per justificar la vigència de l'AA no s'ajusten a dret
- L'AA va caducar i va perdre la seva vigència el 19 d'octubre de 2020
- Interessa que des d'aquest recurs es declari la caducitat de l'AA
- Sense l'AA vigent, la revisió d'ofici esdevé un acte nul.

Nul·litat de la modificació de l'AA sol·licitada pel titular l'1 de juliol de 2021.

Segons consta en l'apartat d'antecedents de la revisió d'ofici, Ramaderia Ayats SL, va presentar documentació relativa a una modificació de l'AA consistent en enderrocar edificis existents i substituir-los per naus de nova construcció i emplaçament.

El projecte de la dita modificació és inadmissible, ja que modifica l'AA ambiental de 2016, que s'hauria de considerar nul·la, ja que es va atorgar per una capacitat superior a la permesa com s'ha explicat en al·legació segona. A més, si a conseqüència de les al·legacions tercera i quarta, la DIA i l'AA es consideren caducades i que han perdut la vigència, la dita modificació també esdevindrà nul·la, perquè "els efectes de la declaració de nul·litat de ple dret es retrotrauen al moment en el qual l'acte es produeix, comportant la ineficàcia dels ulteriors actes que porten causa del qual s'ha declarat nul"

Sisena.

Nul·litat de la Proposta de resolució definitiva per la qual es renova l'autorització ambiental G1AAI150202 de l'empresa Ramaderia Ayats, SL, per a una explotació de bestiar porcí, al terme municipal de Cabanes (exp. G1RA190031)

Tenint en compte l'al·legació segona, la resolució al·legada esdevé nul·la, ja que no es pot renovar una AA que de manera manifesta ha estat atorgada amb una capacitat superior a la permesa, constituint un acte nul contrari a l'ordenament jurídic pels quals s'adquireixen facultats o drets mancant els requisits essencials per a la seva adquisició.

Si a conseqüència de les al·legacions tercera i quarta, la DIA i l'AA es consideren caducades i que han perdut la vigència, la dita resolució també esdevindrà nul·la.

La pèrdua de vigència de la DIA, i de l'AA, comporta la ineficàcia d'ulteriors actes, com seria la renovació l' AA, segons el TS:

*Los efectos de la declaración de nulidad de pleno derecho se **retrotraen al momento en el que el acto se produce**, conllevando la **ineficacia de los ulteriores actos** que traen causa del que se ha declarado nulo*

El fet d'haver revisat anticipadament una autorització ambiental caducada, ja hauria de constituir un acte nul de ple dret, en aplicació del que estableix l'article 47 de la Llei 39/2015, quan disposa:

ARTICLE 47 LLEI 39/2015: Nulidad de pleno derecho.

"1. Los actos de las Administraciones Públicas son nulos de pleno derecho en los casos siguientes: (...)

*f) Los actos expresos o presuntos contrarios al ordenamiento jurídico por los que se adquieren facultades o derechos cuando se **carezca de los requisitos esenciales para su adquisición**.*

Setena.

L'adequació de les condicions de l'AA per l'aplicació de les MTD no és el motiu per permetre de pròrroga de l'AA.

En l'al·legació anterior hem considerat que la suspensió dels terminis de vigència que la DG argumenta per justificar una pròrroga de l'AA que no ha estat sol·licitada i que no ha estat confirmada pels òrgans ambientals, no s'ajusta a Dret, pels diversos motius que s'han exposat.

Amb aquesta al·legació constatem que l'actualització de les condicions de l'AA per adequar-les amb l'aplicació de les MTD aprovades en la DE 2017/302, no ha tingut incidència en els motius i necessitats per concedir una pròrroga de l'AA basada en l'actuació discrecional de la DG de suspendre els terminis de vigència de l'AA per la revisió d'ofici iniciada-

Així es desprèn de la lectura de l'acord que la CTUG va prendre en la sessió de 7 de juny de 2021, on l'objecte de la resolució era informar sobre la sol·licitud per reordenar l'explotació ramadera el Puig promoguda per Ramaderia Ayats. En cap dels seus apartats es fa referència a la implementació de les MTD.

Per tant, complementant l'al·legació anterior, cal considerar que el dret del titular d'obtenir una pròrroga de l'AA també està extingit.

Vuitena

Impugnació de l'inici parcial de l'activitat.

La declaració responsable d'inici d'activitat està signada el 5 de juny de 2021, i comunica que té previst iniciar la seva activitat a partir de dia 7 de juny de 2021, i que compleix amb totes les prescripcions i determinacions específiques fixades en l'AA:

- Que l'activitat objecte de l'autorització ambiental integrada referenciada té previst iniciar la seva activitat a partir del dia **7 de Juny del 2.021**.
- Que des d'aquesta data, l'exercici de l'activitat compleix totes les prescripcions i determinacions específiques fixades en l'autorització ambiental integrada, així com els requeriments legals en matèria ambiental que són aplicables, i es disposa de la documentació que acredita aquest compliment.
- Que les dades consignades en aquest formulari són certes i que sóc coneixedor/a de que la inexactitud o falsedat de les dades declarades comportarà, per part de l'òrgan competent, l'exigència de les responsabilitats previstes a la legislació vigent, i estic informat que l'Administració pot realitzar totes les comprovacions necessàries relatives al compliment de les dades declarades i tinença de la corresponent declaració.

Sobre aquesta declaració responsable cal destacar alguns aspectes:

- S'ha lliurat fora del termini previst per fer-ho: abans de 19 d'octubre de 2020, i no enconsta cap motiu ajustat a dret que ho justifiqui.
- Segons la valoració de les al·legacions presentades, la DG confirma que l'activitat no compleix amb les prescripcions i determinacions fixades per l'AA:

*L'acta d'inspecció integrada emesa el 26 de novembre de 2020, arran de la visita efectuada el 18 de novembre de 2020 per l'Entitat de Control Ambiental Dekra, fa constar que s'han iniciat les obres d'execució del canvi d'orientació i ampliació, que s'han iniciat reformes en les naus existents i que estan en construcció les naus noves, tot i que, **cal remarcar que aquestes naus indicades, la 7 i la 19, no concorden amb el projecte descrit a l'autorització ambiental***

- Omet que la modificació del projecte que està tramitant abans del 7 de juny de 2021 afecta també les naus 3,4,5 i 6, com ho confirma l'acord de la CTUG justament del mateix dia, mentre que el titular ha declarat que no cal l'execució de cap obra en aquestes naus.

Abast de l'inici de l'activitat autoritzada	Descripció de l'abast que inicia
☐ Total ☒ Parcial	Es dona d'alta la reposició (850 caps) No cal l'execució de cap obra, ja que afecta les naus 1, 2, 3, 4, 5 i 6.

Les declaracions responsables estan regulades en l'article 69 de la llei 39/2015. En l'apartat 4 es detallen les conseqüències d'una declaració incorrecta:

4. La inexactitud, falsedad u omisión, de carácter esencial, de cualquier dato o información que se incorpore a una declaración responsable o a una comunicación, o la no presentación ante la Administración competente de la declaración responsable, la documentación que sea en su caso requerida para acreditar el cumplimiento de lo declarado, o la comunicación, determinará la imposibilidad de continuar con el ejercicio del derecho o actividad afectada desde el momento en que se tenga constancia de tales hechos, sin perjuicio de las responsabilidades penales, civiles o administrativas a que hubiera lugar.

Asimismo, la resolución de la Administración Pública que declare tales circunstancias podrá determinar la obligación del interesado de restituir la situación jurídica al momento previo al reconocimiento o al ejercicio del derecho o al inicio de la actividad correspondiente, así como la imposibilidad de instar un nuevo procedimiento con el mismo objeto durante un período de tiempo determinado por la ley, todo ello conforme a los términos establecidos en las normas sectoriales de aplicación.

Ateses les anteriors consideracions, la Declaració responsable presenta inexactituds i omissions, no compleix amb les prescripcions de l'AA i, per tant, perd la seva eficàcia i resten inhibits els efectes administratius que produeixen, com l'alta en el Registre d'Explotacions ramaderes de 850 truges de reposició declarades. D'acord amb l'article 69.4 instem a l'òrgan competent a declarar la ineficàcia de la declaració responsable i les conseqüències que produeix.

Novena

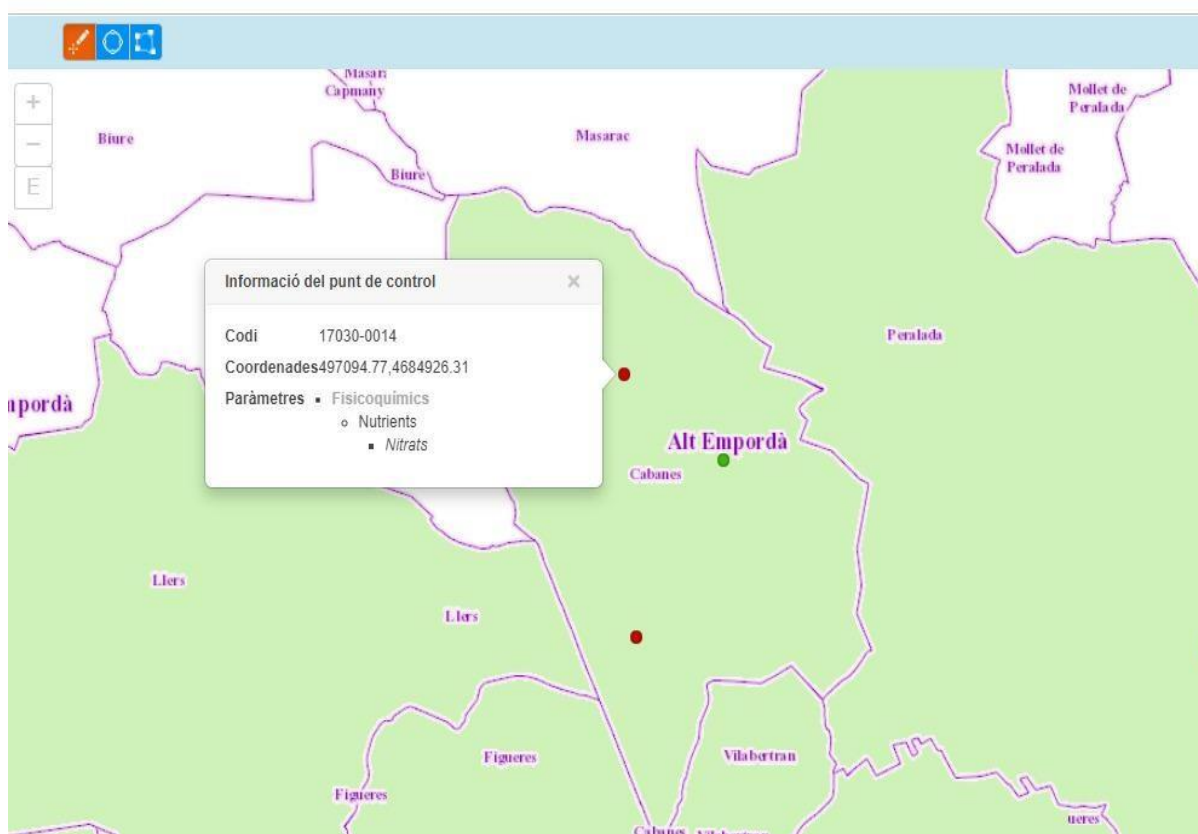
No s'ha avaluat la responsabilitat de la granja el Puig en la contaminació de la massa subterrània Detrític neogen de l'Empordà.

L'estació de control amb el codi 17030-0014, situada en les coordenades 497095,4684926, just en la parcel·la de la granja, mostra uns resultats analítics de la qualitat de les masses d'aigua preocupants, amb valors per sobre dels 50 mg NO3/l. En concret el maig de 2022 va donar uns resultats de 72,4 mg NO3/l i el maig de 2021 de 90,3 mg NO3/l.

Resultats analítics de qualitat de les masses d'aigua

Data inici 01/01/2021
 Data fi 13/01/2023
 Xarxes de Control Elements fisicoquímics

Data	Codi Estació	Codi massa d'aigua	Massa d'aigua	UTM X	UTM Y	Variable	Profunditat mostra (m)	Valor	Unitat Mesura	Dades Addicionals pels Punts de Control de Subterrànies	
										Fondària Pou (m)	Cota de nivell piezomètric (m.s.n.m)
2021/05/04	17030-0014	6	Detrític neogen de l'Empordà	497095	4684926	Nitrats	-	90,3	mg NO3/L	7	
2021/05/04	17030-0069	6	Detrític neogen de l'Empordà	497217	4682473	Nitrats	-	12,8	mg NO3/L	20	
2022/05/03	17030-0014	6	Detrític neogen de l'Empordà	497095	4684926	Nitrats	-	72,4	mg NO3/L	7	
2022/05/03	17030-0069	6	Detrític neogen de l'Empordà	497217	4682473	Nitrats	-	14,3	mg NO3/L	20	

Aquestes dades són més preocupants, si tenim en compte que en el maig del 2021, segons la inspecció només podia haver-hi un màxim de 2.000 porcs d'engreix, cosa suposa 240 UGM, mentre que amb la renovació proposada la gran El Puig tindrà una càrrega ramadera de 946,4 UGM, és a dir, gairebé 4 vegades més

I encara més preocupants si tenim en compte a més que l'explotació i l'estació de control estan ubicades:

- a només uns 400 m del nucli de Cabanes, amb els riscos demostrats que suposa aquest nivell de contaminació i l'augment que significa la renovació proposada.

- algunes naus estan a menys de 100 m de distància a la zones inundables T100
- en un connector fluvial principal de La Muga amb codi CFP 001
- la massa d'aigua afectada detrític neogen de l'Empordà està en mal estat.

Res de tot això s'ha avaluat, malgrat la magnitud dels impactes i els riscos a la integritat del medi i a la salut de les persones, i la més que probable responsabilitat de l'activitat de l'explotació el Puig. L'avaluació és insuficient i no garanteix que no existeixi cap dubte raonable des d'un punt de vista científic que el projecte té efectes perjudicials per a la integritat del lloc de què es tracti.

Signat: Llorenç Pascua Subiranas, amb DNI [REDACTED], actuant en nom i representació de la IAEDEN i Salvem l'Empordà,